

N:o 53.

Af Herr Anders August Andersson: Om skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhållan om tillägg till och ändringar i åtskilliga §§ af Kongl. förordningen den 21 Juni 1871 om villkoren för tillverkning af bränvin.

Ehuru medgifvas måste, att lagstiftningen på senare tiden, i hvad den rör bränvinstillverkningen, i många hänseenden inträdt på billighetens och rättvisans område, så kan det dock icke förnekas att, vid närmare granskning af denna lagförfattning, det finnes många saker, som fordra en snar och tidsenlig rättelse. Deribland tager jag mig friheten framhålla:

Uti § 5 af Kongl. förordningen den 26 Juni 1871 om tillverkning af bränvin stadgas: "Minst fjorton dagar före den tid då bränvins tillverkning är afsedd att begynna, skall densamma hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande skriftligen anmälas, samt dervid tillika uppgifvas såväl stället för tillverknings bedrifvande, som ock dagen då den skall taga sin början." Detta tolkas nu, så, att om redan anmäld och påbörjad bränning genom skada å afverkningsredskapen eller annat olycksfall blifver afbruten, men tillfälle yppas att kunna fortsätta tillverkningen å annat närbeläget ställe, detta ej får ske utan förnyad anmälan, med deraf följande tidsutdrägt. Häraf uppkommer ej minsta gagn för det allmänna, men väl betydlig förlust för tillverkaren, som genom denna tidsutdrägt förlorar hela den imäskade råvaran, hvilken vid medelstora brännerier uppgår till omkring 4,000 kannor, utom maltberedningen. Häri bör således en ändring ske, så att sådan fortsatt bränning som nämnd är, får ske utan föregången anmälan, blott Kongl. Maj:ts Befallningshafvande derom ofördröjligen underrättas.

Samma förordning stadgar i § 8, att om anmäld tillverkning ej påbörjas inom fem dagar efter utsatt tid, eller afbrytes och ej inom fem dagar ånyo

företages, skall kontrollörs arfvode erläggas för hela den anmälda tiden. Ordet "dagar" bar tolkats med kalenderdagar, och ej, som rigtigast synes, tillverkningsdagar, de sednare räckande som bekant från middag till middag.

Häriigenom kan lätteligen tillverkaren ådragas en visserligen ringa, men dock onödig tillökning i utgifter, helst om tillverkningen inställes mellan julens helgdagar.

Ordet "dagar" bör således här för tydlighets skull, utbytas mot "tillverkningsdagar".

Den i § 15 tillverkare medgifna rätt till nederlag af bränvin, ega desse nu vid försäljning deraf ej rättighet att på köparen transportera. Men så framt jag minnes rätt, eger nu handlande, som har importerade varor liggande å nederlag, rättighet transportera eller öfverlåta dem till annan person. Med anledning häraf anser jag det icke allenast vara rättvist, utan äfven en stor lättnad, om bränvinstillverkare som har bränvin lagdt å nederlag erhåller rättighet att vid försäljning deraf öfverlåta det på annan person, mot vilkor att Kongl. Maj:ts Befallningshafvande derom ofördröjligen underrättas.

I följd häraf hemställer jag att Riksdagen för sin del måtte besluta och till Kongl. Maj:t aflåta underdånig skrifvelse i ämnet af innehåll:

1:o, att sådant tillägg i Kongl. förordningen den 21 Juni 1871 om vilkoren för tillverkning af bränvin § 5 göres: att om anmäld bränning genom olycksfall afbrytes, den må kunna å annat ställe och under samma kontroll som förut — utan hinder — fortsättas, om tillfälle dertill gifves, blott Kongl. Maj:ts Befallningshafvande derom ofördröjligen underrättas;

2:o, att i § 8 mom. 1 och 2 ordet "dagar" utbytes mot "tillverkningsdagar";

3:o, att i samma förordnings § 15 göres följande tillägg: Att den bränvinstillverkare medgifna nederlagsrätt, må vid försäljning af bränvinet kunna på annan person öfverlåtas.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1876.

A. A. Andersson,
från Östergötlands län